

farností:

DOBROČKOVICE, MILONICE A NEMOTICE

Velikonoce

Velikonoční Triduum je zvláštní čas, na který se člověk připravuje, snaží se, aby během těchto dní nemusel řešit běžné záležitosti a starosti a mohlo vyniknout důležité poselství Boha člověku. Bývají to dny zvláštního očekávání, kdy se mysl zaměřuje na jeden bod, bývá to bohoslužba, a vše ostatní se tomu podřizuje, podobně jako když děti čekají na Štědrý večer a nemají příliš chuť dělat cokoliv jiného, co by se Vánoc netýkalo. Ten čas provází určitá prázdnota umocněná ještě pátečním půstem, mění se běžný řád a člověk má na jedinou velký prostor, který se dá naplňovat jen tím očekáváním. Něčím podobným je i Popeleční středa. Když je člověk nenasycený jídlem, jde raději i dříve spát, protože nemá chuť příliš protahovat ponocování, ale raději volí dřívější spánek, který posiluje.

Letošní dny očekávání a napětí přišly dříve a nebylo to jen na tři dny. Ale hned celý měsíc, a nakonec nezůstal jen jeden, ale mají to být hned dva, a kdo ví, jak to bude ještě pokračovat dál? Pro mnohé z nás je to doba, kdy musíme dělat věci jiným způsobem. Farnost je určena pro společenství lidí, a proto se jí omezení volného pohybu dotklo výrazným způsobem. Zároveň je jako součást církve založena na úhelném kameni – Kristu, a tak příkaz, abychom jeho oběť stále konali na jeho památku, je uskutečňován každý den. Dny Tridua je vhodné naplňovat modlitbou, od čtvrteční Památky večere Páně až do Aleluja vigilie Vzkříšení, je to jedna bohoslužba. Vedle obřadů Tridua to může být společná modlitba církve v kostele, bdění v Getsemanské zahradě, křížová cesta nebo setrávání u Božího hrobu. Současné dny jako by vytvořily tento prostor na mnohem delší čas. Bylo a je možné přicházet a vytvářet prostor modlitbě. Procházet křížovou cestu a všímat si Ježíše. Bůh se stal člověkem a vzal na sebe ty samé lidské vlastnosti, jako máme my. Křížová cesta je samotný vrchol, ale už Ježíšovo veřejné působení, o kterém víme, protože bylo zapsáno a je zvěstováno, přinášelo střet s lidmi, často

s představiteli národa. Ježíš je pravý Bůh a pravý člověk, a přesto jeho poslání ho přivádí do nepříjemných situací a nakonec i na dřevo kříže. Řekli bychom nešťastná doba a špatné místo, ale nebude asi jiné situace v lidských dějinách, kde by Ten, který přináší světlo pravdy, dopadl jinak. Bůh si neřeje být na jiném místě a v jiném čase, kde by se mu dařilo lépe. On ví, že má být zde, v tomto čase – v čase, kdy vzbouřenci jsou trestáni dlouhým umíráním na kříži. Převratné na tom je jeho vědomí, že jeho jednání nesměřuje k zániku, k rozpadu, zapomenutí, ale naopak k plnému vztahu s Otcem, k vytvoření vztahu s každým člověkem, kterého chce vykoupit.

Toto období se každého z nás jistě nějak dotkne, zanechá v nás stopu, zanechá slova, která nám budou vyvstávat v myšlenkách. Nechtěl bych si ve své mysli odnést z této doby pouze něco jako remdesivir, zamořování nebo rouška, ale raději když už tedy tak: rouška Veroničina, anebo Šimon z Kyrény, přítomnost Matky Boží, slova: „ženo, hle tvůj syn“ a k učedníkovi: „hle tvá matka“, či zvolání na kříži: „Otče, do tvých rukou, odevzdávám svého ducha!“ Jsou to zkušenosti, které udělal s lidským životem sám Bůh. Jsou to slova, která budou důležitá i po mnoha letech našeho života. Víme, že po těchto událostech, nastalo nedělní jitro, našli kámen od hrobu odvalený a prázdný hrob, a v něm plátna a roušku složenou na jiném místě...

o. Martin

Nemoc na míru

Lidstvo dostalo přesně tu nemoc, jakou potřebovalo. Přestali jsme si vážit zdraví a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, na čem nejvíc záleží.. Přestali jsme si vážit přírody a proto jsme dostali takovou nemoc, aby nám pobyt v ní byl vzácný.. Přestali jsme fungovat v rodině a proto nás tato nemoc zamkla do našich domovů, abychom se mohli znovu naučit fungovat jako rodina.. Přestali jsme si vážit starých a nemocných a proto nám byla dána tato nemoc, abychom si připomněli, jak jsou zranitelní.. Přestali jsme si vážit zdravotníků a lékárníků, abychom zjistili, jak jsou nepostradatelní... Přestali jsme mít respekt k učitelům a proto tato nemoc uzavřela naše školy, aby si rodiče mohli vyzkoušet sami roli učitelů... Mysleli jsme si, že si můžeme všechno koupit, být kdekoliv a s kýmkoli a proto jsme dostali tento druh nemoci, abychom si uvědomili, že to není samozřejmost... Mamon nám zamotal hlavu, volný čas jsme trávili v nákupních centrech, proto nám je tato nemoc zavřela, abychom pochopili, že si štěstí koupit nemůžeme... Zaměřili jsme velkou pozornost na náš vzhled a porovnávání se navzájem,

proto nám tato nemoc zakryla tváře, abychom pochopili, že tam naše krása není... Mysleli jsme si, že jsme vládci této země a proto jsme dostali tuto nemoc, aby nás něco miniaturního, co ani není vidět, mohlo zkrotit, dát nám příručku a trochu pokory... Tato nemoc nám bere hodně, ale zároveň nám dává možnost se toho tolik naučit a pochopit, co je v životě nejdůležitější. Dostali jsme nemoc na míru... Asi jsme ji jako lidstvo opravdu potřebovali...

Převzato z internetu (vybral A. Koudelka)

Každá krize je příležitostí....

Je jen na nás, jak ji využijeme. Zda se jí necháme zlomit nebo nás posílí. Zda budeme vidět jen její negativa nebo dokážeme vnímat také pozitiva.

Krize je příležitostí obnovy mé víry. Současný náboženský život (život z víry) se omezil na minimum. První křesťané neměli kostely. Židé 90% svého náboženského života realizují v rodinném kruhu. Nyní se odhaluje, na čem stojí moje víra.

Krize je příležitostí obnovy mé modlitby. Současná opatření zamezují shromažďování. Nekonají se společně bohoslužby, nejsou modlitební setkání, společná četba Písma. Jsme jen já a Bůh. Prostor, čas a náš rozhovor. Modlitba.

Krize je příležitostí obnovy mého života s Bohem. Současné vymezení životního prostoru stěnami našich domovů nás svedlo do užšího soužití mezi členy rodiny. Setkáváme se častěji. Můžeme se tak setkat častěji i s Bohem. Můžeme intenzivněji vnímat jeho obdarovávající pozornost - skrze manželku, děti... Může růst naše důvěra v Něho skrze naši obavu a strach, protože tuto situaci nemáme ve svých rukou. Můžeme se k němu častěji obracet v modlitbě.

Můžeme. Je jen na nás, jak tento požehnaný čas využijeme...

Antonín Koudelka

STAVEBNÍ AKCE A OPRAVY:

Milonice:

Farní zahrada a mlat: Do konce roku 2019 bylo provedeno vyklizení mlatu. Po Novém roce byl mlat se všemi existujícími klíči předán obci.

Během ledna a února byla v rámci středečních dopoledních brigád rozebrána „farní hospoda“ ležící z části na prodaném pozemku zahrady. Těmito pracemi byla již zcela uvolněna obci parcela, na které má začít odstranění mlatu. Obec oznamovala demolici na duben/květen tohoto roku. Do konce března měla pozemek oplotit. Děkuji za provedení brigádních prací.

Kostel: V kostele jsou ponechány osekané zdi k vysychání. V sakristii a v presbytáři se objevila přes celou výšku lodi velká prasklina, narušená je i podlaha pod ní. Usuzujeme, že se zdivo pohnulo seschnutím jílového podloží během uplynulých suchých roků. Bude třeba zjistit, jestli je již zdivo stabilní nebo dochází k nějakému pohybu. To by znamenalo hledání dalších postupů ke stabilizaci. Stejně tak bude měřena vlhkost zdiva a případně provedení dalších opatření, které by ji snížily. Dále bude třeba provést případnou opravu či doplnění elektrorozvodů a vytápění (dokud jsou obnažené zdi), a opravit pískovcový portál do sakristie. Mohou se objevit ještě další nutné práce. Potom může začít potřebné shánění finančních prostředků na omítky.

Vedle lodi kostela je také potřeba provádět údržbu na půdě a ve věži. Čeká nás odstranění nánosů od netopýrů na půdě a od holubů ve věži. Ve věži je třeba také kontrolovat zvon, udržovat poplašné zařízení, seřizovat hodiny. Některá mezipatra ve věži jsou značně ztrouchnivělá, místo schodů je zde vratký žebřík, mezi tím díry v podlaze. Přistoupil jsem proto k opravě podlah mezipater a doplnění chybějícího schodiště. Práce jsou prováděny v rámci středečních brigád. Potom bude možné hledat řešení k zábranám proti holubům a neustálého uklízení před vchodovými dveřmi.

V kostele byla provedena výměna doslouženého zabezpečovacího zařízení. Nové je zatím ve zkušebním provozu. Cena by se měla pohybovat kolem 20 000,- Kč.

Dobročkovice:

Lomený gotický portál hlavního zadního vchodu je asi nejvýraznějším ornamentálním dokladem starobylosti kostela Všech svatých. Je ale také zdrojem potíží. Centimetrové mezery mezi dveřmi a portálem by kostel prochladily ještě mnohem více, než jak to běžně zakoušíme v zimním období, kdyby nebyly každou zimu pečlivě zabeďněny. Hlavním důvodem naší snahy je vedle ochrany starobylých prvků a vyniknutí jejich krásy také zajištění těsnosti dveří. Památkový průzkum stanovil historickou hodnotu nejen kamennému

portálu, ale i dveřnímu křídlu. Portál je původním prvkem z doby stavby středověkého kostela, dřevěná konstrukce dveří z 2. poloviny 18. století, vnější strana z počátku 20. století, část kování pravděpodobně z 15.-16. stol. Na obnově se má podílet specializovaný odborník přes kamenné prvky a odborník přes truhlářské prvky. Náklady na restaurování vstupu se proto pohybují v rozmezí 150-200 tis. Kč. Cena je mimo naše finanční možnosti, proto uskutečnění obnovy bude záviset na získání dotace z Ministerstva kultury, která by pokryla větší část nákladů.

Nemotice:

Socha Nejsvětějšího srdce Ježíšova byla převezena k restaurování, které především bude zahrnovat novou polychromii. Cena za obnovu by měla být kolem 10 tis. Kč. Zároveň se chystají nové zavěšené podstavce pod již restaurovanou sochu Ježíše a také pod sochu Panny Marie.

Varhany v kostele sv. Václava v Nemoticích

Varhany v nemotickém kostele jsou dílem uherskohradištského mistra Matěje Strmisky, které postavil v roce 1904, kdy byl nemotický kostel rozšířen o přístavbu kůru.

Od tohoto data prošly varhany několika zásahy. Ne vždy ovšem k dobru varhan. Rejstříková dispozice varhan se nezměnila. Manual – Principal 8', Salicional 8', Flétna major 8', Flétna 4', Oktáva 4', Superoktáva 2', Mixtura 2'. Pedál: Subbas 16, Oktávbas 8'.

V roce 1992 proběhla oprava brněnskou firmou Töpfer, která se zaměřila jen na nejnnutnější opravy.

V současné době je stroj stále silně napaden dřevokazným hmyzem (červotočem). Na první pohled je viditelné silné napadení u píšťalnic a z vnější strany mezi jednotlivými tóny na vzdušnici. Dřevěné píšťaly jsou velmi neodborně ošetřeny nátěry, vykazují silné napadení červotočem, kovové mají potrhané ladičky, vykazují vyšší stupeň deformací na tělech a částečně nohách píšťal.

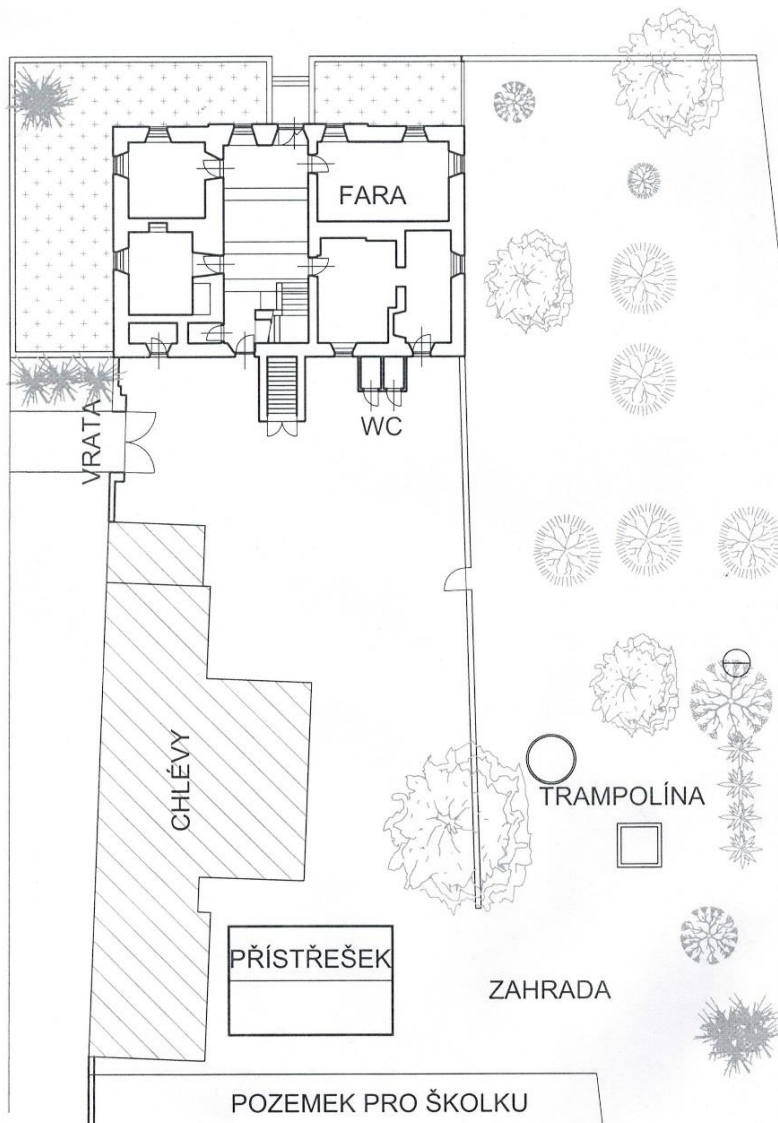
Varhany potřebují co nejrychlejší zásah, neboť hrozí v nejbližší budoucnosti likvidace tohoto nástroje, což by byla, vzhledem ke spolehlivosti systému ovládání a řešení konstrukce tohoto nástroje, věčná škoda.

Přepokládaná cena opravy tohoto nástroje je v řádech několika set tisíců korun.

Michael Korbička, varhaník

FARNÍ ZAHRADA V MILONICÍCH

Současný stav zahrady v Milonicích. Chlévy (vyšrafované) jsou ve špatném stavu, podle dlouhodobějších jednání s farníky by bylo vhodnější stavbu odstranit a nahradit novým přístřeškem nebo garáží a skladem na nejnужnější věci. Tím by vznikla větší volná plocha.

PLÁNOVANÉ AKCE

(uskutečnění bude záviset na průběhu „nouzového stavu vyhlášeného vládou ČR v souvislosti pandemie COVID -19)

- Hody ke sv. Janu Nepomuckému v Nesovicích: neděle 17.5.
- 1. svaté přijímání v Milonicích – neděle 24.5. 2020
- Farní pouť do Jaroměřic u Jevíčka na poutní místo zasvěcené Povýšení svatého kříže, návštěva Boskovic - sobota 6.6. 2020
- Slavnost Těla a Krve Páně s průvodem Božího těla: čtvrtek 11.6. a neděle 14.6.
- Hody k úctě ke sv. Petru a Pavlu v Milonicích: neděle 28.6.
- Pout' na sv. Hostýn – červenec/srpen
- Zahradní slavnost: Milonice: sobota-neděle 22.8.-23.8.
- Hody k úctě ke sv. Rozálii v Uhřicích: neděle 30.8.

STATISTIKY FARNOSTÍ OD PROS. 2019 DO BŘEZNA 2020

Milonice:

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili: 15.2. 2020 s Květoslavou Mertovou

Náboženství vyučované na ZŠ v Nesovicích navštěvuje od září 12 dětí.

Náboženství vyučované na ZŠ v Brankovicích navštěvují 2 děti.

Dobročkovice:

Skrze svátost křtu se znovu narodili: Viktorie Monika Mifková, pokřtěna 19.1. 2020; Josef Doupovec, pokřtěn 1.3. 2020

Náboženství vyučované na ZŠ v Brankovicích navštěvuje od září 5 dětí.

Nemotice:

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili: 3.1. 2020 s Jarmilou Chmelařovou a 4.1. 2020 s Vlastou Klimešovou

Náboženství vyučované na ZŠ v Brankovicích navštěvuje od září 5 dětí.

Velikonoce ve farnostech Milonice, Dobročkovice a Nemotice

18.4. Zelený čtvrtek - 18:00 videopřenos z fary v Milonicích

19.4. Velký pátek - 15:00 videopřenos z fary v Milonicích

V pátek kostel otevřen: Mil: 9-12h, Dobr: 12-15h, Nem: 14-15h

V sobotu otevřen: Mil: 9-12h, Dobr: 12-15h, Nem: 14-15h

20.4. Bílá sobota (vigilie Zmrtvýchvstání Páně) – 20:15 videopřenos z fary v Milonicích

21.4. Neděle Zmrtvýchvstání Páně - 10:00 videopřenos z fary v Milonicích

V neděli kostel otevřen: Mil: 8:30- 9h, Dobr: 9- 9:30h, Nem: 11.30 -12h

22.4. Pondělí velikonoční -

Udělování svátosti pomazání nemocných (v závislosti na nouzovém stavu)

Milonice: sobota 23.5. při mši sv. v 8h

Dobročkovice a Nemotice: neděle 10.5. při mších sv.

FAIN vydává: Římskokatolická farnost Milonice, Milonice 56, 683 33 Nesovice

Duchovní správce: Martin Kohoutek, mob.: 605 352 976

milonice@dieceze.cz, web: milonice.rkf.cz

jazyková korekce: Martina Paulíková

Určeno pro vnitřní potřebu farností Dobročkovice, Milonice a Nemotice